

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za teška
kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od 1991.
godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 17. april 2012.
Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Theodor Meron, predsjednik
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 17. aprila 2012. godine

TUŽILAC
protiv
RADOVANA KARADŽIĆA
JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA PRISTUP POVJERLJIVIM PODNEŠCIMA I
ODLUKAMA IZ PREDMETA U KOJIMA JE U TOKU POSTUPAK IZVRŠENJA
PRESUDE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger i gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

JA, THEODOR MERON, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud),

RJEŠAVAJUĆI po “Zahtjevu za pristup povjerljivim podnescima i odlukama iz predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja presude [*sic*]”, koji je Radovan Karadžić (dalje u tekstu: Karadžić) podnio 1. marta 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i u kojem traži da se izda nalog kojim će mu se odobriti pristup svim povjerljivim *inter partes* podnescima i odlukama iz jednog broja okončanih predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja kazne;¹

IMAJUĆI U VIDU “Odgovor tužilaštva na Zahtjev za pristup povjerljivim podnescima i odlukama iz predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja presude”, koji je tužilaštvo podnijelo 14. marta 2012. godine (dalje u tekstu: Odgovor) i u kojem tvrdi da Karadžić nije dovoljno precizno naveo koji materijal traži, kao i da nije naveo ni legitimnu forenzičku svrhu za pristup tim materijalima;²

IMAJUĆI U VIDU “Odluku po Zahtjevu za pristup povjerljivim materijalima u predmetima u kojima je okončan postupak”, koju je Pretresno vijeće III Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Odluka Vijeća u pretpretresnom postupku) donijelo 5. juna 2009. godine u predmetu *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, kojom je Karadžiću dat “pristup cjelokupnom *inter partes* povjerljivom materijalu, uključujući sve povjerljive transkripte sa zatvorenih i djelimično zatvorenih sjednica, sve transkripte pretresa na zatvorenim sjednicama, sve povjerljive dokazne predmete, sve povjerljive *inter partes* dokumente i podneske, kao i sve povjerljive odluke pretresnih vijeća i Žalbenog vijeća” iz jednog broja okončanih predmeta, pod određenim uslovima;³

IMAJUĆI U VIDU da Karadžić tvrdi da treba da usvojim zaključak iz Odluke Vijeća u pretpretresnom postupku prema kojem, na osnovu preklapanja između navedenih

---

¹ Zahtjev, par. 4. V. i Zahtjev, par. 1.

² Odgovor, par. 1. V. i Odgovor, par. 5, 9.

³ Odluka Vijeća u pretpretresnom postupku, par. 32.

predmeta u kojima je okončan postupak i optužbi iz optužnice podignute protiv Karadžića, postoji legitimna forenzička svrha za njegov pristup materijalu iz tih predmeta;⁴

IMAJUĆI U VIDU da Karadžić, dalje, tvrdi da mu je “[p]ristup povjerljivim podnescima iz predmeta u kojima je u toku izvršenje presude neophodan kako bi došao do podataka o tome kako su optuženi i tužilaštvo u tim predmetima okarakterisali saradnju između optuženog i tužilaštva”, jer ti podaci su, kako tvrdi, bitni za ocjenu vjerodostojnosti tih “optuženih” u slučaju da tužilaštvo nekog od njih pozove kao svjedoka, kao i za njegovu procjenu toga da li nekog “optuženog” treba da pozove kao svjedoka u svom predmetu;⁵

PODSJEĆAJUĆI da “strana u postupku uvek ima pravo da traži materijal iz bilo kojeg izvora, uključujući iz drugih predmeta koje rešava Međunarodni sud, koji joj može biti od pomoći za pripremu teze, pod uslovom da identifikuje ili opiše opštu prirodu traženog materijala i pokaže legitimnu forenzičku svrhu takvog pristupa”;⁶

PODSJEĆAJUĆI na to da se “pristup povjerljivom materijalu odobrava uvijek kada strana koja traži pristup pokaže da joj taj materijal može suštinski pomoći u izvođenju dokaza”;⁷

PODSJEĆAJUĆI na to da strana u postupku koja traži materijal može da pokaže da je on relevantan tako što će pokazati “postojanje nekusa između predmeta podnosioca zahtjeva i predmeta iz kojih potiče traženi materijal, npr. ukoliko ti predmeti proističu iz

---

⁴ Zahtjev, par. 2.

⁵ Zahtjev, par. 3.

⁶ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-A i IT-95-5/18-T, Odluka po Zahtjevu Radovana Karadžića za pristup povjerljivim dokumentima, 15. februar 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka od 15. februara 2012. godine u predmetu *Popović*), str. 2; *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-A, Odluka po zahtjevu Jelene Rašić za pristup povjerljivom *inter partes* i *ex parte* materijalu iz predmeta *Lukić i Lukić*, 6. septembar 2011. godine (povjerljivo) (dalje u tekstu: Odluka od 6. septembra u predmetu *Lukić*), str. 2; *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-A, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za pristup povjerljivim informacijama u predmetu *Tužilac protiv Popovića i drugih*, 5. oktobar 2010. (dalje u tekstu: Odluka od 5. oktobra 2012. godine u predmetu *Popović*), par. 7.

⁷ Odluka od 15. februara 2012. godine u predmetu *Popović*, str. 2; Odluka od 6. septembra u predmetu *Lukić*, str. 2; Odluka od 5. oktobra 2010. u predmetu *Popović*, par. 7.

dogadaja za koje se navodi da su se desili na istom geografskom području i u isto vrijeme”,⁸

IMAJUĆI U VIDU da u toku postupka izvršenja presude, koji slijedi nakon izricanja kazne optuženom i koji se tiče isključivo pitanja vezanih za izvršenje kazne osuđene osobe, tužilaštvo može dostaviti informacije o saradnji optužene osobe s tužilaštvom;⁹

UZIMAJUĆI U OBZIR da je Karadžić dovoljno konkretno naveo koje materijale traži;

UZIMAJUĆI U OBZIR, međutim, da Karadžić nije konkretno objasnio kako i zašto bi zatraženi podaci iz svakog od tih navedenih predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja presude mogli suštinski pomoći njegovom izvođenju dokaza;

UZIMAJUĆI U OBZIR da se iz neksusa između Karadžićevog i navedenih predmeta opisanog u Odluci Vijeća u pretpretresnom postupku ne vidi da postoji legitimna forenzička svrha za Karadžićev pristup odlukama i podnescima iz srodnih predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja kazne;

UZIMAJUĆI U OBZIR da strane u postupku svoje zahtjeve za pristup povjerljivim materijalima ne trebaju pravdati hipotetičkim objašnjenjima i da Karadžić nije iznio dovoljno argumenata ili dokaza koji pokazuju da bi odluke i podnesci iz navedenih predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja presude mogli suštinski pomoći njegovu odbranu;¹⁰

---

⁸ Odluka od 15. februara 2012. godine u predmetu *Popović*, str. 2; *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-A, Odluka po Zahtjevu Milana Lukića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Zuhdija Tabaković*, 6. maj 2010. (povjerljivo), par. 8.

⁹ V. pravilo 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda; Uputstvo za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud, IT-146/Rev.3, 16. septembar 2010., par. 3(c). Napominjem da se eventualni podnesci tužilaštva o ovom pitanju ne zavode u spis predmeta. V. Odgovor, par. 6.

¹⁰ Up., *Tužilac protiv Envera Hadžihanovića i drugih*, predmet br. IT-01-47-AR73, Odluka po žalbi na odbijanje zahtjeva da se odobri pristup povjerljivim materijalima iz drugog predmeta, 23. april 2002. godine, str. 3 (“Uzevši u obzir da se strani ne smije dozvoliti da na nedozvoljeni način pokuša doći do materijala, već da, pod uslovom da to ne učini, može zatražiti pristup povjerljivim materijalima u drugom predmetu ako je u mogućnosti što jasnije opisati opštu prirodu traženih dokumenata, bez obzira na to što ih ne može opisati detaljno, te ako može pokazati da će joj takav pristup vjerovatno bitno pomoći u pripremanju teze”). Napominjem da u slučaju jednog broja osuđenih osoba u predmetima navedenim u Zahtjevu nije bilo postupka izvršenja u vezi s molbama za prijevremeno puštanje na slobodu; V. Zahtjev, par. 4; Odgovor, par. 8.

UZIMAJUĆI U OBZIR, dakle, da Karadžić nije pokazao da postoji legitimna foreznička svrha za njegov pristup odlukama i podnescima iz navedenih predmeta u kojima je u toku postupak izvršenja presude;

OVIM ODBIJA Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se mjerodavnim smatra engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjedavajući

Dana 17. aprila 2012.
U Hagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]